

i rozporządzenia pruskiej Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1909 r. będą stosowane jedynie do rocznych rat rentowych.

Przerachowanie kapitału rentowego nastąpi po ustaleniu przez Komisję Odszkodowań należności, jaka wypadać ma na Rzeczpospolitą Polską z tytułu odpowiedzialności za część długu Rzeszy Niemieckiej (ustawa z dnia 14 lutego 1922 r.—Dz. U. R. P. № 12, poz. 105).

§ 2. W przypadkach przymusowej sprzedaży, likwidacji, wykonania prawa odkupu lub pierwokupu jak również w przypadkach dobrowolnej sprzedaży posiadłości rentowych upoważnia się Ministra Reform Rolnych do ustalenia przerachowania kapitału rentowego na zasadach uczciwego obrotu i względów słuszności. Sumy tych przerachowań nie mogą przewyższać 50% skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30, poz. 213) i nie mogą być w przypadkach, gdy raty rentowe nie amortyzują kapitału rentowego, niższe od wartości ziemi, ustalonej na zasadzie instrukcji Ministra Reform Rolnych z dnia 4 września 1923 r. (Monitor Polski z dnia 27 września 1923 r. № 219 poz. 286) względnie późniejszych w tym przedmiocie zarządzeń.

Sprzedaży między rodzicami a dziećmi nie uważa się za sprzedaż w rozumieniu niniejszego paragrafu.

§ 3. Upoważnia się Ministra Reform Rolnych do obniżenia miary przerachowania rocznych rat rentowych z przed roku 1919, podwyższonych następnie ponad miarę wówczas zwyczajną, do 75% przerachowania pierwotnej wysokości renty (§ 34 ustęp 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r.).

§ 4. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie upoważnia się Ministra Reform Rolnych do przyznawania indywidualnych ulg w płaceniu rat rentowych płatnych po 1 stycznia 1925 r. przez rozłożenie ich do lat 15.

Udzielone ulgi dotyczą tylko raty rentowej wyraźnie w zarządzeniu ulgowym wymienionej.

§ 5. W wyjątkowych przypadkach i niezależnie od postanowień § 3 Minister Reform Rolnych mocen jest zniżyć 75%-ową miarę przerachowania poszczególnych rat rentowych.

§ 6. Postanowienia §§ 3, 4 i 5 mają również zastosowania do należności rentowych opartych na galicyjskiej ustawie krajowej z dnia 17 lutego 1905 r. (№ 40 Dz. Ustaw Kr.).

§ 7. Najniższą granicą powołanych w § 5 zniżek może być: na obszarze województwa krakowskiego oraz powiatów: brzozowskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, liskiego, łańcuckiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i strzyżowskiego województwa lwowskiego — 41,25%, na obszarze pozostałej części województwa lwowskiego oraz powiatów: dolińskiego, kałuskiego, skolskiego, stryjskiego i turczańskiego województwa stanisławowskiego — 30%, a na obszarze pozostałej części województwa stanisławowskiego, województw: tarnopolskiego, pomor-

skiego, poznańskiego i śląskiego — 18,75% sumy obliczonej według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

§ 8. Terminy spłacenia zalegających do dnia 1 stycznia 1925 r. należności rentowych ustalać będzie Minister Reform Rolnych (ust. 5 § 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30, poz. 213).

§ 9. Minister Reform Rolnych mocen jest w razie potrzeby przenieść udzielone mu niniejszym rozporządzeniem upoważnienia na poszczególne okręgowe urzędy ziemskie lub państwowe instytucje bankowe.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych: *Radwan*

643.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 sierpnia 1925 r.

o zniesieniu obszarów dworskich: Lipienki i Siemkowo w powiecie świeckim i wcieleniu ich terytorjum do gmin wiejskich: Jeżewo i Lubodzież tego powiatu.

Na mocy § 2 p. 3 pruskiej ordynacji dla gmin wiejskich siedmiu wschodnich prowincyj z dn. 3 lipca 1891 r. (Zbiór Ustaw pruskich str. 233) oraz na mocy art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75 poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Obszar dworski Lipienki powiatu świeckiego znosi się, a terytorjum jego wciela się do gminy wiejskiej Jeżewo tegoż powiatu.

§ 2. Obszar dworski Siemkowo powiatu świeckiego znosi się, a terytorjum jego wciela się do gminy wiejskiej Lubodzież tegoż powiatu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*